

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobijo vse številke.

SLOVENSKI NAROD

Velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 25.— | Četrta leta . . . K 5 50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1 90

Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrta leta . . . K 6 50
Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2 30

Naročba se lahko z vsakim dnem a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravištvo „Slovenskega Naroda“.

Iz „lepega“ kluba.

Ko se je v poslanski zbornici snoval takimenovani „lepi“ klub, ki si je v kratkem času svojega obstanka spletel obširen venec najizdatnejših blamaž, tedaj je bila zato prilika, spoznavati idealistični značaj in naivno znanost hrvatskih in štajerskih poslancev. Politični koadjutor ljubljanskega škofa, dr. Šusteršič, jim je nastavljal svoje limanice in nedolžno veselo žvrgoleč so štajerski in hrvatski poslanci nanje sedli. In dr. Šusteršič jim je korenito postrigel perutnice in jih potlačil v svoj tičnik, ki je zaslovel pod imenom: „lepi“ klub.

Čudna družba je zbrana v tem „lepem“ klubu. Tu so poleg drugih ptičev tudi čuki in gavrani, kalini in pa vladne papige, ki imajo od krvi galiških kmetov zamazano perje. Čudna družba je to in dr. Šusteršič je doslej delal in počenjal z njo, kar je hotel in kakor je kazalo njegovim osebnim koristim in političnim koristim kranjskih klerikalcev. S svojo brezobzirnostjo je ta „lepi“ klub krotil in tiraniziral tako, da si ti zastopniki suverena ljudstva še pokašljati niso upali.

LISTEK.

Trnjeva rožica.

V gledališču.

Opojni duh parfemov in drugih lépotil napolnjuje ves vzduh. Z napeptimi očmi gleda zbrano občinstvo v zastor, ki se mora zdajinzdaj dvigniti.

V pritlični loži sta sedela dva gospoda in mlada dama. Prvi gospod, star okoli petdeset let je sedel malomarno na svojem sedežu in gledal nemirno po občinstvu. Njemu nasproti je sedela mlada dama stara jedva dvajset let. Bila je krasna; dolgi črni kodri so ji nalahno obkroževali nežni obraz; velike sanjave črne oči so ji malomarno krožile po širnem prostoru, videlo se je, da je ne zanima občinstvo, da je ne zanima igra. Zdej je dvignila kukalo in ga dostavila očem.

Za njima je sedel mlad, eleganten gospod. Ni ga zanimalo občinstvo, svoj pogled je edinole obračal v krasno damo.

Predstava se je že pričela.

On se pa ni menil za igrō, ne prenehoma je opazoval mlado gospo . . . V dušo so se mu pa silili spo-

Zadnji čas pa so nekateri člani lepega kluba le začeli uvidevati, da so samo izkoriščani in prevarani. Zdej in zdej se je pojavilo nekaj, kar je bilo podobno rahlemu odpadu, a taki pojavi so vzeli hiter konec, kakor ga vzamejo punti šolarčkov. Te dni pa se je zgodila izjema. Zgodilo se je, da v „lepem“ klubu enkrat ni zmogala volja dr. Šusteršiča. In zdej je bil ogenj v strehi. Šusteršič je odložil predsedstvo in „Slovenec“ je začel deliti bree tistim poslancem „lepega“ kluba, ki so si dovolili, imeti svoj pogled in glasovati po svojem prepričanju, ne pa po diktatu dr. Šusteršiča in njegovih trabantov. „Slovenec“ se je posebno lotil dr. Ploja.

Ker pa tudi to še ni pomagalo, ker v zvezi temu „lepi“ klub še ni padel pred dr. Šusteršičem na kolena, ga prosil odpuščanja za svojo neposlušnost, začeli so klerikalci streljati z drugimi kanoni.

Vodstvo kranjske klerikalne stranke je poseglo v zadeve „lepega“ kluba in obelodanilo je izjavo, s katero izreka dr. Šusteršiču popolno zaupanje, obsoja postopanje klubove večine in prepušča dr. Šusteršiču v taktičnem oziru proste roke.

Ta izjava je jako zanimiv in podoben pojav ter svedoči, kako hočejo klerikalci iz Ljubljane dirigirati ves klub in komandirati vse poslance, tudi nekranjske. Vodstvo klerikalne stranke na Krajskem nastopa tako, kakor da je postavljeno nad „lepi“ klub, kajti sicer bi si ne dovoljevalo soditi in obsojati postopanje klubovih članov. „Lepega“ klub torej ni drugega nič, kakor izvrševalni organ tega vodstva, v katerem zopet nosi zvonec dr. Šusteršič.

In to vodstvo kar grozi, kajti izrek vodstvene izjave, da ima dr. Šusteršič v taktičnem oziru proste roke, ne more kaj drugega pomeniti, kakor da pooblašča vodstvo dr. Šusteršiča, da sme s svojimi marionetami iz nevaležnega „lepega“ kluba izstopiti, da sme razbiti tisti klub, ki so ga klerikalci proglašali za rešitev vsega jugoslovanstva,

dokler je klub tako plesal kakor je godel dr. Šusteršič.

Nam seveda je popolnoma vse eno, kako se poravnata ta konflikt v „lepem“ klubu. Če je članom tega kluba prav, kar uganja dr. Šusteršič, je nam tudi prav, saj ne trpimo mi, nego dotični poslanci oziroma njihovi volilci.

Kako si misli cerkev socialno rešitev.

Papež Lev XIII. je baje socialni papež, ki izdaja od časa do časa tudi posebne enciklike, s katerimi se pozivajo duhovni krogi na socialno delo, seveda v smislu takozvanega krščanskega socializma. Pot iz Rima pa je daleč, in nič ni čudno, ako se prvotni pojmi med potoma tako porazgube, da si naši višji dušni pastirji papeževe socialne reforme prav različno razkladaajo.

Med onimi škofi, ki so jo takoj ubrali za papeževem socializmom, je tudi nadškof v Lovu, dr. Bilczewski. Ta je izdal ravnokar postno pismo, ki bi se po zmedenih pojmih skoraj smelo kosati s slovečimi pastirskimi pismi ljubljanskega škofa. Pravzaprav že to ni več „pismo“ temuč 91 strani obsegajoča brošura z naslovom: »Današnja socialna beda in sredstva v njeno odpravo«.

Lvovski nadškof hoče tedaj rešiti delavsko vprašanje v bežni Galiciji! To je tisti bogataš, ki je pri lanskem obupnem delavskih štrajkih dal s prižnic poučevati, da je greh, vzeti ali še celo tirjati večjo dnino, kakor so jo dobivali glasom evangelija delavci v vinogradu pred — 2000 leti.

Nadškof napada posebno hudo socialne demokrate, pišeč: »Socializem (tudi krščanski?) je največje hudo delo zoper družbo, zoper narod, zoper delavstvo ter je najpogubnejša moralna kuga«. Pa tudi liberalizem ima podobna svojstva. Liberalizem je po nadškofovi razlagi

»vir vseh nesreč in cvet za socialno-demokratiški sad«. Gališki kmet in delavec naj se tedaj varujeta svobodno razmišljati o državljanskih, političnih in gospodarskih vprašanjih. Da bi škodljivost svobode dokazal, trdi nadškof, da so Poljaki svojo lastno državo žrtvovali maliku svobode. Zaradi take prevleke nadškofove »svobode« o socializmu, znanstvu in zgodovini bodo razun socialnih demokratov z njim obračunali tudi pravi poljski rodoljubi.

Hvaležno delo bi sicer bilo, nasvetovati ali storiti kaj v odpravo obupni socialni bedi na Gališkem, kjer je najmanj šol — na stotine občin je brez pouka —, kjer je najslabše z vsemi panogami gospodarstva, kjer je največ oderuhov in kjer se popije v primeri največ žganja. Toda v to ni poklicana duhovščina, najmanj pa tako fanatičen in neveden škof, kakor je dr. Bilczewski s svojimi smešnimi nazori o liberalizmu in socializmu. Najbolj liberalna Francija in nekatoliška Nemčija sta storili do danes največ v blagor delavnih slojev, dočim v pobožni Spaniji vlada glad in punt. Po takih živih zgledih naj bi se naše politikoječe in reformujoče duhovništvo učilo, preden nastopa za učitelje naroda.

Zagrebski nemiri.

Ker ne smejo hrvaški listi ničesar pisati o demonstracijah, tudi ne vemo, kakšen je pravzaprav položaj; vladnim organom ni pripisovati v tem oziru posebne nepristnosti. Toliko se ve, da so se tudi sinoči demonstracije v celem obsegu ponovile, da je razburjenje veliko, ker je policija med vojaške kordone zaprti dijaštvo zgrabila z golimi sabljami ter ranila več oseb. Demonstrantje so deloma že v nedeljo dosegli, kar so nameravali ter bi se bil mir sam ob sebi povrnil, da nista posegla v mes deželna vlada in magistrat. Mladi hrvaški rodoljubi so

namreč hoteli doseči, da dobi Zagreb tudi na zunaj hrvaško lice. Vse trdke, ki so imele nehrvaške napise so se tudi udale ter takoj odstranile ali prebarvale nemške in madjarske napise. Tudi vodstvo državne železnice je odstranilo samo madjarski napis. Tu pa je magistrat zapovedal, da se morajo izobesiti zopet vsi prvotni napisi, tudi državni železnici je ukazala deželna vlada, da svojo odredbo sistira. To je seveda duhove znova razburilo. Še večjo netaktnost je zakrivila policija, ki je zaprla celo dijaško deputacijo, ki je prišla prositi, naj se zaprti dijaki izpuste. Ko je nato prišlo pred magistrat do 300 dijakov, so tudi te orožniki in policaji obkolili in zagnali v zaprto dvorišče. Prišlo bi bilo do groznih prizorov, da ni posredoval priljubljeni poslanec dr. Frank. Čegava bo odgovornost, ako ne pride do miru ter se zgode še hujše stvari?

Politične vesti.

— Industrijsko sodišče v Trstu. Vseled posredovanja občinskega sveta, trgovske zbornice in industrijskega inšpektorata je pravosodno ministrstvo naročilo tržaškemu deželnemu sodišču vse potrebno ukreniti, da začne že letos v Trstu delovati novo industrijsko sodišče.

— Brambna predloga na Ogrskem. V nedeljo se je vršil v Budimpešti socialistični ljudski shod, katerega se je udeležilo nad 15.000 ljudi. V Požunu je bil shod proti klerikalcem, katerega se je udeležilo do 10.000 oseb. Grof Apponyi je včeraj sprejel dve veliki deputaciji, ki sta prišli z dežele protestirati proti brambni predlogi. V zbornici je imel posl. Lengyel obstrukijski govor do 3. ure popoldne.

— Poljaki na Pruskem. Vsenemška zveza dokazuje v posebni brošuri na nevarnost, ki baje preti nemštvu ob Reni in na Vestfalskem od

ob njej pa je bila klop. Tu zagleda Fani, ki je sedela mirno na klopi.

Jesenc stopi bližje; ko ga Fani zapazi, naglo vstane.

»Ali že odhajate?«

»Da! Ali kaj ste, gospica tako zamišljeni?«

»Saj nisem!«

»Ne tajite? Na kaj ste mislili?«

»Ali smem izvedeti za vaše skrivnosti?«

»Teh nimam! A povem vam, na kar sem mislila, toda ne smete se mi smejeti! Ali mi obljubite?«

»Če hočete, vam prisežem.«

»Čujte! Danes sem brala povest o Trnjevi rožici. Smili se mi uboga kraljičina, ki je morala toliko let spat, predno jo je tuji kraljevič s poljubom prebudil iz dolgega spanja. — Veste kaj, gospod Jesenc, igraja se! Vi boste tuji kraljevič, a jaz Trnjeva rožica!«

»Ali gospica?«

»Ne ugovarjajte! Torej! Tale pručica je kolovrat, predla bom, z bodem se, zaspim dolgo spanje in vi me odrešite!«

Vsedla se je na klop, naenkrat se je nagnila nazaj, nagnila se na lipo in zaprla oči . . .

(Konec prih.)

potem nosila svojemu očetu, ki jo je v zahvalo vselej poljubil. Z moškimi ni mnogo občevala, kvečjem z župnikom in učiteljem, ki sta prihajala vsako soboto zvečer igrati z njenim očetom. Nekaj časa jih je vselej opazovala, potem pa pohitela na vrt in se igrala z mački in svojim psičkom Bila je videti še popolno dete . . .

Začetkoma je hodil Jesenc z učiteljem vsako soboto v grad. Ker ni bil igravec, je sedel poleg mize in opazoval igro. Parkrat je poskusil tudi igrati, a vselej je izgubil. Zato pozneje ni več poskušal.

Graščak ga je povabil, da naj jih pride večkrat v to puščino obiskat. Odslej je bil Jesenc skoraj vedno graščakov gost. Celo dopoldne so hodili vsi trije po polju. Polkovnik je nadziral delavce, Jesenc in Fani sta pa hodila po tratah, nabirala drug drugemu rož in se smejala . . .

Bilo je lepega poletnega večera na soboto. Po vročem dnevu je pal na zemljo hladen mrak. Vse je bilo tako mirno in tiho. Le tupatam je zašepetal med vrhovi dreves lahen vetrič, vejevje je vstrepetal in si v večerni rosi pripovedovalo lepe bajke. Rosa se je iskrla v mesečini in lesketala. Graščak, učitelj in župnik so

sedeli na verandi in igrali, Fani pa je bila na vrtu. Jesenc je opazoval igro, razmišljen je sedel in premišljeval. Razne misli so se mu porajale v duši. Počitnice so se bližale koncu, treba je bilo misliti na odhod iz domovine. Graščak ga prekine v mislih:

»Gospod Jesenc, kaj tako zamišljeni?«

Jesenc mu odvrne:

»Mislim sem ravno, kako kmalo se bom moral ločiti od tod!«

Župnik smeje dostavi:

»In pustiti boste morali toliko lepega . . .«

V tem je napovedal učitelj »durchmarsch«.

Nehali so govoriti in obrnili vso pozornost na igro.

Jesenc je še nekaj časa sedel pri mizi, potem vstal, se poslovil.

Pot ga je vedla preko vrta . . .

Krasna noč je nastala. Nebo je bilo čisto ko ribje oko. Niti oblaka ni bilo na vsem nebu. Nebroj zvezdic je migljalo na nebu. Zdolaj v logu pa je žgolel slavec svojo pesem in se sladkal svoji družici. Nič ni kalilo nočnega miru. Le listje na drevju je skrivnostno šepetalo.

Jesenc je dospel do srede vrta, kjer je rasla visoka, širokovejna lipa,

Poljakov, ki se tam naseljujejo kot rudarji. Isti imajo 226 svojih družtev, med njimi 33 pevskih, 19 sokolskih, 12 ženskih, 5 obrtnih društev itd. Sedaj pa se premesti ministrstvo 300 poljskih železniških uradnikov za radi agitacij v te pokrajine. Nemška zveza piše, da se to pravi, žabo vreči v vodo.

— Veliko defraudacijsko afero imajo sedaj v Bukarešti. Obdolženi so tudi ministri, da so sleparili pri srečkanju rentne loterije.

— Ministrska kriza v Bolgariji. Gešovu se ni posrečilo sestaviti novega ministrstva, vsled česar je poveril knez doseadanemu ministrskemu predsedniku Danevu sestavo novega ministrstva. Vojni minister postane Savov.

— Srbsko turška trgovinska pogodba se je podaljšala za dva meseca, da bo mogoče med tem časom dognati vse potrebno za sklenitev nove trgovinske pogodbe.

— Ruski dar Črnigori. Ruski car je poklonil črnogorskemu knezu osem baterij prostrelnih topov s potrebno municijo.

— Vstaja v Nicaragui. Vstaši so zajeli oba parnika na jezeru Nicaragua ter s tem pretrgali zvezo z Atlantskim morjem. Položaj je zelo resen. Vlada nabira vojaštvo ter si je najela prisilnega posojila 1 milijon peset.

Dopisi.

Iz Kamnika. Da naša čitalnica častno izvršuje svojo vzvišeno nalogo: dramiti mlačeje iz mrtvila in jih navduševati za domorodno delo, pokazala je že nešteto krat. Zato je odbor pri prireditvah društvenih veselice največjo pozornost obračal i na mnogoličnost vsopreda, ravnaajo se po geslu variatio delectat združujoč utile cum dulci. Izvanredna prilika, kojoj le poredkoma zasledimo v analih kacega društva. dala je dovolj povoda prirediti našim trem prezaslužnim narodnim delavcem go spodom Močniku, Sadnikarju in Slabanci dne 15. t. m. časten večer povodom njihovega imenovanja čitalničnim častnim članom. Že obširni in mnogovrstni spored privabil je v dvorano lepo število čitalnici udanih članov in članic, katere smemo po vsej pravici nazivati stebre našega narodnega zavetišča. Mladostni ogenj navdušenja je žarel vsem iz oči, sledečim preciznemu izvajanju glasbenih in pevskih točk. Kar smo po daljšem premoru v največji nestrpnosti in radovednosti pričakovali, uresničilo se je omenjeni večer. Največ pozornosti obračal je na se pod spretnim vodstvom g. Špaleka nastopivši, na novo oživljeni salonski orkester — naša dika, naš ponos — ki je za dobe slavnega skladatelja, ustanovnika in dirigenta g. Parme žel pravcate triumfe v našem mestu. Vsled trajne odsotnosti več sotrudnikov utihnil je sicer orkester za jedno leto, a upravičene nade, koje smo vedno stavili vanj, so mu vsled inicijative gg. Špaleka in Sadnikarja z nepremagano silo samozavesti in rodoljubja dale nepričakovanega odduška. Baš ta večer smo se prepričali, kaj vzmoreta stroga disciplina in uzorno vodstvo, združena z vnetostjo in dobro voljo za potrebno in koristno stvar. Zato je bil glasbeni užitek, kojega nam je nudil salonski orkester v pomlajeni obliki, nepresek za naše razmere. Sigurno in zakroženo prednašanje istega je občinstvo mahoma osvojilo, katero nikakor ni štedilo s pohvalo in viharimi živio klici. Vse točke izvajale so se s toli finim čutom in lahkoto, da smo bili naravnost zadivljeni nad toliko krasoto.

Kdo se ni divil bajnim akordom Zajčeve »Čarovnice boazijske, kdo se ni zamaknil v idiličen mlín v logu, komu niso pretresle duše melodiozne Parmove »Slovanske cvetke«, ki hranijo v sebi biser slovanske poezije? Spričo tako bogatega sporeda in izbornega užitka bili smo razočarani nad malomarnostjo tukajšnjega občinstva, ki se niti za slične redke

pojave ne more ogreti, marveč se bahato odlikuje s svojo abstinenco. Ali zasluži mlado podjetje tako preziranje? Ali ni v tem slučaju javno ožigosanje docela primerno? Torej habeant sibi! Salonski orkester, ki oživlja naše narodne veselice, ki je vreden vsestranske podpore, šteje sedaj 16 izvršujočih članov, med katerimi sodelujejo tudi dve dami. Slednjima bila sta povodom njunega prvega nastopa vročena lična šopka v priznanje njune trudoljubivosti in pogumne vztrajnosti. Bodita ostalim v izglede! — Naša dična »Lira« nas je presenetila z dvema novima, a težavnima zboroma, ki sta se vključevala v splošno zadovoljnost. Priporočali bi v prihodnje polnoštevilenega nastopa pevskega zbora. Z dirigentom g. Jul. Čenčičem smo bili docela zadovoljni, dasi je stoprav nekaj ur poprej nadomestil ostentativno se odstranilvega pevovodjo. — Društveni predsednik dr. Kraut je v ognjevitem in pesniški zasnovanem nagovoru povdarjal zasluge novoimenovanih častnih članov za čitalnico, očrtal njih plodonosno delovanje v društvu, kličoč jim na mnogaja ljeta! Med burnimi živio klici prečital je tudi z Dunaja došli brzjavki častnega člana g. Sadnikarja, ki je bil radi nenadnega odhoda zadržan prisostvovati redkemu slavlju. Na to so se skupno izdelane častne diplome izročile gg. slavljenecem, kar je vzbudilo v dvorani navdušeno odobravanje. Tajnik g. Binter pa je v vzo sitem govoru pojasnil pomen in namen narodnih čitalnic ter v jedrnatih potezah očrtal ustanovitev in delovanje čitalnice v teku 35letnega obstoja, bodreč navzoče k bratski slogi in vzajemnosti v prosep in korist domovine. Svoj govor je zaključil s prelepim pozdravom gosp. Janka Lebana v pesniški obliki. Obema govornikoma so se prirejale prisrčne ovacije.

Po končanem sporedu razvila se je neprisiljena domača zahava, katero je poveljevalo ubrano petje naših vrlih Lirašev! V krogu vseh vladalo je najlepše soglasje. Z zadovoljenjem smo ostavljali naš narodni hram z najprijetnejšimi spomini na prežite ure.

R.

Katoliški uzori.

(Dalje.)

Versko naziranje srednjega veka je slonelo na nauku, da se s popolnim zanikanjem vsega posvetnega doseže »božje« kraljestvo in da je to božje kraljestvo oživotvorjeno v cerkvi. Ali čim bolj je cerkev zadobivala oblast nad svetom in čim bolj se je množilo njeno imetje, tem bolj se je odtujevala sama sebi, ker je morala vsprejemati v sebe vse mo goče posvetne interese.

Cerkveni nauki, da se je treba odreči vsemu, kar je posvetnega, in vse žrtvovati cerkvi, so seveda na leteli na odpor. Ta odpor je izvirail iz človeške nature, in ne morda iz kakega, cerkvenim naukom nasprotnega svetovnega naziranja. Cerkveni nauki so se tako zajedli v dušo narodov, da je bila cerkev povsod pripoznana kot vidna država božja. Odpor torej ni bil utemeljen v verskem prepričanju, nego le v človeški naravi in v razmerah, katerih tudi cerkev ni mogla premagati niti z naukom niti s silo.

Zahtevanje, naj se ljudje odpovedo vsemu, kar je ležeče v človeški naturi, je povzročilo strašne boje. Kako tudi ne! Cerkev je zahtevala, naj se vsak odpove vsemu imetju in naj svoje premoženje njej daruje — a potrebe materialnega in gospodarskega življenja so se temu ustavljale. Cerkev je zahtevala zatiranje vseh spolskih nagnenij, zahtevala popolno čistost in temu se je uprla človeška natura. Cerkev je reklamirala zase božjo avtoriteto tudi v posvetnih rečeh, a države so se morale tej božji avtoriteti siloma upreti, da so same sebe ohranile in obvarovale. Tak odpor je bil tako naraven, da cerkev svojih nazorov ni mogla nikdar popolnoma uresničiti. Kar pa je dosegla, zato se ni imela toliko zahvaliti moči verskih idej, kakor posvetnim okolišnim. Samo s pomočjo posvetnih vladarjev je papež Gregor VII. premagal cesarja Henrika IV., a ti vladarji se niso pridružili papežu iz verskih nagibov, nego zgolj iz materialnih interesov. V prepiru s cesarjem Henrikom V.

zastran investiture so ti isti vladarji pustili papeža na cedilu in podpirali cesarja. In tako je bilo skoro vedno. Cerkev je zmagovala le, če so jo posvetni vladarji podpirali, ti pa so se ravnali vedno po svojih osebnih interesih. (Dalje prih.)

Davek na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta ter mesa.

(Dalje.)

Da se mesno užitninski zakon iz leta 1877 pravilno uporablja na poduzetnike zavodov, v katerih so na hrani in stanovanju osebe kakor n. pr. v penzionatih, konviktih itd., ki ne spadajo k hišnemu gospodarstvu, se je določilo, da se tak poduzetnik, naj bo posamezna oseba, ali korporacija le tedaj šteje med osebe omenjene v § 1 št. 1 lit. a), ako se sam na svoj račun s preskrbovanjem gojencev ali družih oskrbovancev z oddajo prepravljenega mesa peča in zato tudi plačilo prejme.

(Odlok c. kr. fin. minist. z dne 11. oktobra 1878 št. 14877.)

Glede inozemskega mesa (n. pr. iz Ogrskega ali Hrvaškega) se je določilo, da inozemsko meso ni obdačeno precej pri uvozu čez carinsko mejo, temu da je šele tedaj obdačiti, ako je isto v carinskem omejenju predmet kacega davku podvrženega dejanja in ako to dejanje pod določila § 1 št. 2, 3 in 4 mesnega užitninskega zakona spada.

(Ukaz z dne 3. avgusta 1879 št. 22828.)

1. Dokaz že plačanega užitninskega davka od mesa more se v slučajih prejema ali prodaje mesa doprinese le s plačilno boleto, v kateri je ime in bivališče davkoplačevalca navedeno (§ 10.)

Po jasnem besedilu tega določila je pod »davkoplačevalec« razumeti osebo, ki je meso po tarifi obdavčila. Oblika, po kateri mora za dokaz plačanega davka usposobljena boleta biti izdelana, določena je v § 2 izvršilne naredbe k mesnoužitninskemu zakonu.

Prikrasjanja pri dokazovanju že plačanega davka v slučajih prejema ali prodaje mesa, kaznjiva so po § 41 mesnoužitninskega zakona.

2. Ako mesar, pri katerem se davek po užitninskem tarifu pobira, prejme obdačeno meso od drugega mesarja, v istem kraju, pri katerem se istotako davek po tarifu pobira, ali če to stori tak pod mesnoužitninsko kontrolo stoječi gostilničar, ki pripravljeno meso prodaja in ki tudi živino kolje, tedaj je postopati po določilu § 6 izvršilne naredbe k mesnoužitninskemu zakonu.

Mnenje, da nastopi v takem slučaju dvakratno obdačenje, naslanja se na domnevanju, da mora tisti, ki meso odda, mesno plačilno boleto onemu ki meso prejme popolnoma prepustiti, ali pa da mora slednji, meso vnovič obdačiti, ker za dokaz že plačanega davka edino veljavnega dokumenta nima, da bi prejeto meso kril.

To mnenje je napačno. Meso oddavši mesar naj prejemniku mesa poveri plačilno boleto le v svrhu naznanila prejema obdavčenega mesa in jo more v svoje kritje zopet nazaj vzeti, ko se je na boleto vsled storjenega naznanila napisal dostavek, od koga, katere vrste in katera množina mesa se je kot obdavčena naznanila. Prejemnik mesa potrebuje mesno plačilno boleto edino le za to naznanilo.

Za dokazilo, glede v njegovem obrtnem prostoru najdenega mesa, v kolikor izvira iz tacega obdavčenega prejema, ki je torej po polnem tarifnem postavku dotičnega kraja, kjer leži obrt, že obdavčena, zadostuje za prejemnika tacega mesa, ker mu ga ni bilo treba obdavčiti, po § 33 mesnoužitninskega zakona naznanilna in pregledna pola, kjer je prejem mesa vpisan.

§ 6. izvršitvene naredbe ne določa, da mora plačilna boleta pri obdavčenem prejemu mesa soglašati glede vrste in tudi množine prejetega mesa, temveč glede množine mesa le določuje, da mora plačilna boleta zadržati.

3. Povračilo užitninskega davka, ki se je vplačalo za prodajo mesa v mesnem užitninskem zakonu ni določeno za slučaj, da se prodaja mesa ni vršila. Organ, ki užitninski davek pobira torej v takem slučaju ni vezan davek vrniti. Pripomniti pa je, da zgolj okolščina, da n. pr. klavce drobnice neobdavčeno zaklane živali v kak kraj pripelje, v smislu § 38 mesnoužitninskega zakona ne zadostuje, da se davek za prodajo mesa od teh živali že tirja, on mora prodajo nameravati in tudi naznaniti.

4. Ako užitninskemu davku podvržena stranka po § 35. mesnega užitninskega zakona zakolje v tarifnih postavkih 2 do 6 omenjene živali proti povračilu davka in glavo ali noge ali oboje skupaj zaklanih živali doma obdrži, tedaj po zakonu ni zavezana, od teh doma puščenih delov davek plačati.

5. Ker je po § 3 št. 4 neobdačeno klanje živali, omenjenih v tarifnih postavkih 2 do 6 izrecno dovoljeno le pod pogojem, da taka klanja izvrše osebe, ki meso na drobno ne prodajajo in tudi sicer na drobno ne oddajajo take zaklane živali v celih kosih, na katerih ne manjka noben davku podvrženi del, tedaj je samo ob sebi umevno, da davčna prostost odpade, če taki živali manjka kak davku podvržen del n. pr. glava, noge, jezik i. t. d.

6. Pod besedo »druž« kake živali so v smislu § 2 mesnoužitninskega zakona ne le čeva razumeti, temu tudi po običajnem razumevanju srce, ledice, vranica itd. Možgane se ne štejejo k drobu.

7. Branjevec, ki prodaja na drobno slanino, sveže meso, klobase itd. je v smislu § 1 št. 1 lit. a mesnoužitnega zakona za vsako klanje v zakonu omenjenih živali obvezan davek plačati.

(Odlok c. kr. finančnega ministrstva z dne 28. julija 1879 št. 11486.) Obdavečen prejem mesa ni treba več ur prej naznaniti, temu zadostuje, če se naznani prejem, predno se dene prejeta meso v obrtne prostore.

(Ukaz c. kr. finančnega ministrstva 26. septembra 1881 št. 16786.)

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 31. marca.

— **Osebnosti.** Imenovani so: Finančni koncipist g. dr. Fran Eller davčnim nadzornikom, finančni konceptni praktikant gosp. Karol Dervovšek finančnim konceptistom, pravnik g. Ivan Korbar finančnim konceptnim praktikantom, abiturient g. Bogumil Brinšek pa računskim praktikantom v Ljubljani. — Davčni kontrolor g. Edvard Leeb v Ljubljani je šel v pokoj.

— **V zadevi kranjskega deželnega zbora.** »Slovenec« piše: »Kakor čujemo, so se vršila med centralno vlado in med strankami deželnega zbora pogajanja glede sklicanja deželnega zbora za tri dni na veliki teden, da se rešijo nekatere nujne zadeve. Kakor je bil že svojedobno na raznih shodih v inenu stranke izjavil dr. Šusteršič, tako je tudi sedaj katoliško-narodna stranka izjavila, da dopusti v razpravo in sklepanje v deželnem zboru zadeve, katere spozna kot za ljudstvo koristne in potrebne, drugih pa ne. Sedaj delajo težavo le liberalci, ki hočejo menda še druge reči vstuliti.«

Tu imamo zopet baharijo klerikalne stranke pred sabo! Kar ona za ljudstvo koristno in potrebno spozna, to naj pride v razpravo v deželnem zboru, ako naj se skliče pred ali po Veliki noči v kratko zasedanje. Res imenitno! Ti gospodje se že sami tresejo pred lastno svojo obstrukcijo, in klaverni, kakor Izraelci v puščavi, sede sedaj okrog praznih svojih loncev. Od vlade pričakujejo, da jim pošlje kaj prepelice, ali vzlic temu se kažejo svojim volilecem, kakor da sede pred polnimi skledami. Kar bomo mi hoteli, upijejo, samo to se bode zgodilo! In večina bo morala vse to pogoltniti, ker le tisto je ljudstvu koristno, kar klerikalci kot tako spoznajo! V resnici, beraška baharija je to! Najprej so letali okrog vlade in ko je ministrski predsednik se izjavil, da ne bi imel ničesar proti kratkemu zasedanju kranjskega deželnega zbora, poprijeli so se te ideje z mladeniško vnemo. Pritiskali so na svoje mehove na Dunaju, posebno pa tudi v Ljubljani. Ko pa je dr. Šusteršič v istini poskušal nastopiti s svojim receptom: da se bode le tisto zgodilo, kar bo on hotel, se mu je vse v obraz smejalo. In pl. Körber se je satirično izrazil: Dieser Mensch glaubt am Ende gar, dass mir daran gelegen ist, dass der Landtag in Laibach einberufen werde! Mir ist nicht das geringste daran gelegen! Z eno besedo, dr. Žindra je s svojim receptom korenito pogorel, na pa se je na to zalezal za starega svojega prijatelja grofa Paceta. Ta sedaj na Dunaju zopet nekaj krpa, skripal pa ne bo nič, ako hoče klerikalna stranka samo tisto na dnevni red postaviti, kar ona kot za ljudstvo potrebno in koristno spozna! Za take oslarije naprednjakov ni dobiti, in če se bode kdaj sklepal kak kompromis, morali bodo klerikalci okrog nas letati, ne pa mi okrog njih!

— **Kdo je kriv?** »Naš doma list za poneumnevanje štajerskih Slovencev, je končno a prav na kratko poročal o »žalostnem slučaju« kaplana Maškega in svoji notici dostavil klasičen komentar. Zapisal je namreč krilate besede: »Zopet živ dokaz, da pohajanje gostilni rodí sláb sad!« Ta je pa dobra! Kaplan Mašek se je torej v gostilni tako pokvaril, da je okradel svojega župnika in ga poskusil zavrtno umoriti! Lejte, lejte! No, mi bi lahko vzroke propalosti tega kaplana vse drugače pojasnili in z moralno teologijo Sv. Liguorija in drugih takih »učiteljev« lahko dokazali, da je moral postati popolnoma izpriden človek, namreč nihilist brez vsakega moralnega čustva — le žal, da bi nam drž. pravdnik takega dokaza ne dopustil. To pa naj »Naš dom« le verjame, da kaplan Mašek ni žrtev gostiln, marveč žrtev razmer.

— **Iz deželne bolnice.** Gospa, ki je bila pred kratkim za nekaj dni v deželni bolnici, povedala mi je nastopno: Mlado dekle prineslo je moji sobolnici neko stvar zavito v »Slov. Narod«. Ko je ista dotično jedilo ali kaj je bilo razvila in spravila, čitala je list, ki je prej služil kot zavitek. Ker mi je bilo dolgčas, prosila sem jo tudi jaz, naj mi, ko prečita, list posodi. Toda jedva je začela čitati, pridrvi sestra postrežnica in jej siloma strga iz roke list, rekoč: »Tukaj je prepovedano »Narod« brati«. Na moje vprašanje, kdo in zakaj daje to prepoved, dobila nisem odgovora. — Za danes prijavljamo brez opazke; naše mnenje pa izvedó usmiljenke v kratkem.

— **Novomeške občinske zadeve.** Piše se nam iz Novega mesta: Res čudna so pota božje previdnosti! Tisti »Slovenec«, kateri je lansko leto bivšega župana gospoda Schegula še grozno trgal, ga je sedaj pričel hvaliti in to v jedni sapi z g. Perkom, sedanjega župana g. S. pl. Sladoviča pa napada z ravno istimi lažljivimi trditvami, kakor svojedčasno g. Schegulo. (Glej dopis v »Slovenec« z dne 27. t. m. Kdo je župan v Novem mestu?) Res prav smešni ste gospodje pri ožlindrani stranki. Da vam ne ugaja nobeden napredni občinski odbor, je pač umljivo, a da za napadanje in kritikovanje istega nimate tehtnejših razlogov kakor vedno eno in isto smešno laž, je pa že več kot otročje in le vaše stranke vredno. Dobro vemo, kaj hočete s tem doseči, a ne posreči se vam. Ne bode te zasejali razpora in sovraštva v naš obč. odbor, kajti ta si je stavil za svojo zadačo delavnost, ne pa prazno in nepotrebno kričanje in prepiranje. Sploh se pa na take li-manice love le — klerikalni gimpelni ne pa napredni in resni možje. Čudno je to, da je našim klerikalcem vsak mestni župan premalo samostojen in energičen! A mi mislimo, da jim je ravno nasprotno ter premalo klerikalen — in to boli. Da se res ne pusti dreves do nebes rasti, skusili ste dobro in še bolje vaš pristav, za kar pa ni skrbela vaša stranka, temuž razsodno meščanstvo, katero je vašo stranko popolnoma pomelo iz mestnega zastopa. In zato tak jok! Vemo, da vam ne ugaja, a morete se žena to privaditi, kajti tisti časi so minuli, ko je le neka vrsta ljudi v mestu gospodarila in kako? Z vedno hinavsko smehljajočim obrazom in lenjemo lastno škodoželjnostjo delal je — mesto za someščana, proti njemu in to do najskrajnejše meje. Tisti blaženi časi, ko se je tak človek lahko privoščil kot bivša zaupna oseba, marsikaterga someščana, da mu je škodil ako ga že ni mogel popolnoma uničiti, so minuli in ne vernejo se tako kmalo. Ljudstvu so se oči odprle in konec se je naredil hinavskemu početju. Najgrša laž v celem »Slovenec«vemu« dopisu je pa, da g. Rozman s sedajnim g. županom ni zadovoljen ko je vendar splošno znano, da gosp. Rozman ne more dovolj prehoviti izbornega in marljivega delovanja župana g. S. pl. Sladoviča, kar g. županu tudi vsak drugi someščan prizna,

— **Iz Selo.** Na naši prižnici je skoraj vsako nedeljo slišati samo politično govoričenje. Gospod župnik Rožnik napravi pridigo iz kakšnega dopisa v »Gorenju« ali »Narodu«. Eno nedeljo nedavno pozival je naj se oglasi kdo v cerkvi, če se upa ovreči njegove trditve. Mož ve, da ni nobeden tako neumen, da bi se v cerkvi oglasil, ker bi si s tem zaslužil zapor. Zato pa odgovarjamo mi v časopisih na njegove pridige, na katere pa nima poguma tudi v časopisih odgovarjati in seveda tudi podpisati, ker ve, da mu kmalu pridemo do živega. Pridigoval je tudi nedavno, da se liberalci izkažejo s spovednimi listki, samo kje jih dobe, se ne ve. S tem hoče sramotiti naše ljudi in svojim kimovcem dopovedati da liberalci nimajo vere, ker se ne ve, kje dobe spovedne listke. Mi tukaj javno povemo Rožniku v obraz, da so listki dobljeni po pošteni poti če pa k njemu ne gredo nekateri k spovedi, naj pa sam sebi pripiše, ker je tak nestrpen spovednik, da še v spovednici ne da miru s svojo huj-skajočo politiko. Kdo sprašuje pri spovedi: Kje kupuješ, kam hodiš v gostilno, kaj bereš, v katerem društvu si, s kom hodiš v družbo? Kdor pride k spovedi, ne hodi pravit kam gre v gostilno, kje kupuje itd. Tudi je g. Rožnik rekel na prižnici, da so tatvinam po cerkvah in goljufijam vzrok liberalni časopisi. Ko smo to slišali, nam je prišlo na misel, kdo je kanonika Drozda in druge duhovne napeljal, da so kradli in goljufali na milijone. Ali tudi liberalni časopisi? In, da je kaplan Mašek vžil strup v vino pri maši svojemu župniku, ali je tudi liberalno časopisje vzrok? Gospod Rožnik, to razložite v eni svoji pridigi, pa natančno, brez zavijanj in laži. To bodo vaši nunci gledali, da je mogoče kaplanu, ki ga imajo za Boga, krasti in »zagiftati« svojega duhovnega sobrata. »Domoljub«, katerega priporočate, ni pisal še nič o tem. »Domoljub« rajši pripoveduje o

— **Odbor ljubljanskega „Sokola“** povabil je na preteženo nedeljo odposlance slovenskih sokolskih društev na skupno sejo, da sklepajo o barvi in kroju sokolske obleke. Vabilu so se odzvali odposlanci celjskega „Sokola“ z večjo deputacijo, „Sokola“ iz Idrije, Kranja, Solkana, Štiske in Zagorja ob Savi, dočim sta goriški „Sokol“ po starosti br. dr. Treotu in Murski „Sokol“ po dr. Chloupeku pismeno vpslala svoje predloge. Sklenilo se je pustiti priproжитi vzorec do kolen segajoče pelerine, kakor jo nosijo francoski častniki, vzorec pa poslati vsem sokolskim društvom v pregled in potrjenje. Taka pelerina ima pred doseadanjimi neokusnimi plašči razedrugih tudi to prednost, da je mnogo cenejša. — Glede kakovosti in barve sukna za surko in hlače je obveljal soglasen sklep, da se ravnapo slovenska sokolska društva po »Prakškom Sokolu«. Seveda ni zahtevati, da morajo vsa društva kar čez noč premeniti svojo obleko; odslej najpač vsaka nova obleka odgovarja soglasnemu sklepu in v nekoliko letih imamo kraj enake kakovosti in barve blaga. Dalje se je sklenilo, da je zlasti za peš-izlete uvesti gamašne, kakor jih nosijo naši vojaki, dočim se prepušča n. pr. »Murskemu Sokolu« na prosto, da nosijo njega člani škornje, ker je to običajna noša murskih Slovencev. Po nad dve uri trajajoči seji je postarosta »ljubljanskega Sokola«

— **Izpred sodišča.** Kazenske obravnave pri tukajšnjem deželnem sodišču: 1.) Na 2. meseca težke ječe je bil obsojen Janez Cedinlik po domače Pavletov, ker je dne 2. svečana zvečer v Zgornjih Gamelnjih vsled nastalega prepira z nožem 2krat v glavo, v desno zgornje stegno in v desno roko sunil svojega tovariša ter ga nevarno pokodoval. — 2.) Marija Dolinar sploh Korilnica iz Briš je bila zatožena, da je zvečer 4. prosinca v gostilni Franceta Koreňčana na Vrhniki nekemu pijanemu gostu izmaknila srebreno žepno uro vredno 15 K. Ta tatvina se ji sicer ni mogla dokazati, pač pa je sama priznala, da je vzela iz Oblakovega hleva kokoš, katero je gospodar cenil na 2 Ker je bila Dolinar zaradi prestopka tatvine že 2 dni kaznovana, jo je sodišče na 14 dni strogega zapora obsodilo. — 3.) Alojzij Dolenc, delavec iz Kozarjev na Glincah je 15. sušca zvečer dvakrat z nožem sunil Jožefa Zemljana, ker je ta branil Katarino Kos pred napadom obdolženca, in vbodel Janeza Čaklja v desno zgornje stegno, ker je ta zopet Zemljana branil proti

Dunaj 31. marca. Poslanska zbornica danes ob 3/4 popoldne še ni prišla do dnevnega reda. Vlada je predložila zakonske načrte glede plačevanja v gotovini od strani avstro-ogrske banke, glede izdaje 60 milijonov petkronskih srebrnikov in glede izdaje not po 20 in 10 K. Baxa je grofa Vetterja interpeliral, zakaj ni sprejel v stenografični zapisnik njegovega državnopravnega zava-

Žitne cene v Budimpešti.
dne 31. marca 1903.

Termin.

Pšenica	za	april	.	.	.	za	50 kg	K	7 34
Rz	"	april	.	.	.	"	50	"	6 50
Korutka	"	maj	.	.	.	"	50	"	6 14
"	"	julij	.	.	.	"	50	"	6 19
Oves	"	april	.	.	.	"	50	"	5 89

Effektiv.
B vinarije ceneje.

40.000 kron znaša glavni dobiček srečanja za grejalnico. Opozorjamo cenjene čitatelje, da je žrebanje nepreklicno dne 23. aprila 1903 in da bodo založniki vse dobitke po odbitku 10%, v gotovini izplačali.

Kakao se zadnji čas ponuja v odprtem stanju, tedaj v sodih, zabojih itd. V interesu kupca se opozarja, da mora kakao, ki je zelo občutljiv, ostati zračno trdno zaprt, ker sicer ne izgubi le svoj aromatičen, se navzame vsakršnih tujih vonjev. Cenjene dame naj tedaj pri kupovanju kakao zahtevajo istega le v zaprtih posodah, kakršno pošilja v promet n. pr. znana tvrka Suchard po 1/8, 1/4, 1/2, 2 1/2 kg.

Vezene bluze appenzelske vezenje! Od gld. 2.75 do okoli gld. 50.—. Pošilja se na dom poštne prosto in **že ocarinjeno**. Ceniki s podobami obratoma pošte. **Tovarna za svilo G. Henneberg, Zürich.** 5 (40—1)

Rogaški „Styria-vrelec“ zdravična voda proti želodčnim oteklam in krču Bright-ovim vnetjem obisti kataru v goltancu in jabolku kataru v želodcu in črevesu diatezi vodne kisline izvrstni sladkorni grizi zdravični vspehi. bolečinam na jetrih.

Zahvala. Metličanke so darovale naši društveni zastavi v spomin prelep trak. Podpisano poveljništvo izroka cenjenim darovalkam za njih bogato darilo najsrčnejšo zahvalo.

Poveljništvo prostovolj. gasilnega društva v Metliki dne 30. sušca 1903. **Gangl.** (891)

Umrli so v Ljubljani: V deželni bolnici: Dne 22. marca: Josip Podbrežnik, 56 let. Ulcus ventriculi. Dne 23. marca: Marija Mancini, branjčeva hči, 14 let. Tuberculosis. Dne 24. marca: Pavla Jurca, šivilja, 15 let. Oedema pulm. — Andrej Urh, kajžar, 46 let. jetika. Dne 25. marca: Fran Bergant, blapec, 48 let. Pleur pneumonia. — Alojzij Benčina, gostec, 23 let. jetika. Dne 26. marca: Neža Železnik, zidarjeva žena, 33 let. Sepsis puerperal. — Andrej Kopic, 66 let. Pneumonia.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2. Srednji srčni tlak 736.0 mm.

Marc	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
30.	9. zv.	736.6	10.1	sr. jvzhod	jasno
31.	7. zv.	733.3	8.0	sl. svzhod	sk. oblač.
	2. pop.	732.2	4.2	sl. sever	dež

Srednja večerajšnja temperatura 10.5°, normale: 6.4°. Mokrina v 24 urah: 0.1 mm.

Gizela Šuklje roj. Kuketz naznanja v svojem in imenu vseh sorodnikov pretresujočo vest, da je njen iskreno ljubljani soprog, gospod **dr. Hinko Šuklje** praktični zdravnik itd. v Celju v nedeljo, dne 29. marca t. l., ob 4. uri popoldne v Zadru po dolgi in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajočo, v dobi 37. let mirno v Gospodu zaspal. Pogreb nepozabnega rajnega se vrši v sredo, dne 1. aprila t. l., ob 2. uri popoldne iz kolodvorja v Celju skozi mesto po državni cesti v Zalec in ob 3. uri popoldne na pokopališče sv. Kocijana. Sv. maše za dušnice se bodo brale v četrtek, dne 2. aprila t. l., v župnih cerkvah v Celju in Zalcu ob 8. uri zjutraj. (900)

V CELJU, dne 30. marca 1903.

Aleksandrov
Pesmi in romance
Elegantno opremljena knjiga s portretom in avtografi pesnika in uvodom iz peresa dr. Ivana Prijatelja.
Cena: Ukusno broš. H 3.50, po pošti H 3.70, v izvirni platneni vezbi H 5.—, po pošti H 5.20.
Založil: (1832-101)
Lav. Schwentner v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Dobro ohranjeno
moško Styria-kolo
je po ceni na prodaj.
Naslov pove upravništvo »Slov. Naroda«.
Dobro ohranjena obleka za enoletnike
(890—1) se prodaja.
Salendrove ulice št 6, II. nstr.

Zobotehnični vajenec
ne manj ko 14 let star, se sprejme pri zobozdravniku dr. E. Bretl-u Pred škofijo štev. 1.

Preklic.
Podpisani obžalujem vse slabe besede, katere sem govoril o gosp. Viktorju Kobal iz Slapa pri Vipavi, pri sodišču in drugod po Vipavi dne 10. t. m.
Slap pri Vipavi, 24. marca 1903.
Josip Vovk. (897)

Za otroke

predpasniki . . . od — gld. 25 kr. višje
pralna oblačilca „ — „ 50 „ „
suknena oblačilca — „ 95 „ „
jopice od 1 „ — „ „
čepice „ — „ 50 „ „
klobuki „ 1 „ — „ „
čevlji „ — „ 50 „ „
škornjički „ 1 „ — „ „
avbice „ 1 „ — „ „
plaščki „ 2 „ 50 „ „
pelerine „ 1 „ — „ „
ovratniki z oglavnico „ 2 „ 50 „ „
do najfinejše vrste.

Za dečke

pralne obleke . . . od — gld. 80 kr. višje
suknene obleke „ 1 „ 80 „ „
modni kostumi „ 3 do 12 gld.
haveloki „ 1 gld. 50 kr. „
površniki „ 2 „ — „ „
derby „ 4 „ — „ „
čepice „ — „ 50 „ „
klobuki „ 1 „ — „ „
čevlji „ 1 „ — „ „
do najfinejše vrste.

Strogo stalne cene!!

Izbrane pošiljave tudi na deželo.
Konfekcijska trgovina (872—1)

Sigmund Stránský
Praga, Hibernerjeva ulica št. 1003-II.
Pri naročilih se sklicujte na ta časopis.

Poskusite **Triglav**
J. Klauerjev, pristni rastlinski liker.
Oživlja želodec. Budi tek in prebavo. Daje dobro spanje.
Edino pristen od založnika:
Edmund Kavčič v Ljubljani. (11—72)

Hitra razprodaja!
4 pari čevljev
za samo 2 gld. 40 kr.
se pošljejo le zaradi nakupa velike množine za tako nizko ceno. 1 par moških in 1 par ženskih čevljev za vezati, z močno zbitimi podplati; dalje 1 par moških in 1 par ženskih modnih čevljev. Vsi 4 pari so najnovejše oblike, elegantni in močni ter posebno za jesen pripravi. Pri naročilu je treba velikost naznani. Pošilja se proti pošt-nemu povzetju. (886)

Zaloga čevljev Ch. Jungwirth
Krakov 5. Poštni predal 29.
Zamena dovoljena; za neugajajočo se vrne denar.

Konverzija rent.

Od 30. marca nadalje prevzema 4.2 odstotne rentne titres v svrhu kolekovanja in sicer popolnoma brezplačno (889—2)

Menjalnica
J. C. Mayer
Ljubljana.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izved iz voznega reda.
veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Razglas.
Razpisuje se narok za oddajo
zgradbe nove dvorazredne šole
v Vrhpolji pri Vipavi
potom javne dražbe na dan 5. aprila 1903, ob 3. uri popoldne. Poudnik se podvrže 5% kavciji in znanim stavbenim pogojem. Dražbeni pogoji, načrti in proračuni so na upogled pri podpisnemu.
Krajni šolski svet na Vrhpolji pri Vipavi
dne 27. marca 1903.
(877—2) **Matej Kobalj**, predsednik.

12 celih let je, odkar je prišlo v promet „Doeringovo mlo s sovo“. Med tem časom je prišlo tudi mnogo različnih mil v promet, a niti eno ni v stanu prekositi „Doeringovega mila s sovo“. Ta resnica pove več ko sijajna pohvala v besedah in ključno glasno in opominjaje, naj se vsakdo umiva le z „Doeringovim milom s sovo“, isto je najboljšo, najmilejše, najmastnejše in primeroma najcenejše, stane samo 60 vinarjev komad in se dobiva povsod. (785)

Oklic.
Od c. kr. okrajne sodnije v Višnjagori daje se na znanje, da se bodo **dne 1. aprila 1903** dopoldne ob 9. uri potom javne dražbe prodali mnogovrstni poljski pridelki, kakor žito, krompir i. t. d., ter še druga premeščenina in da se bodo dalje dala v najem

hiša štev. 36 v Št. Vidu
z gospodarskimi poslopji, vrtom in usnjarijo ter vsi za usnjarsko obrt potrebni stroji in drugo orodje.
Pogoji se bodo pred dražbo naznanili.
C. kr. okrajno sodišče Višnjagora
dne 28. marca 1903.

Žrebanje nepriklicno
23. aprila 1903.
Srečke za grejalnice (Wärmestuben) **po 1 krono**
Vsi dobitki se izplačajo od založnikov v gotovini po odbitku 10%.

Glavni dobiček
kron **40.000** kron
priporoča (810—5)
J. C. Mayr v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.